

Ναύπλιο, η φυσιογνωμία της παλιάς πόλης **Το τοπίο στη λογοτεχνία**

Νίκος Εγγονόπουλος, «Το χέρι», από τη συλλογή: *Ποιητική Ανθολογία. Βιβλίο όγδοο, Η γενιά του 1930 και ο Σεφέρης*, (επιμέλεια: Λ. Πολίτης), Εκδόσεις Δωδώνη, Αθήνα 1993.

ωραίο δίχτυ
που έπλεξαν η
κόρη
η κόρη- τέκτων
ορθή ως
στέκονταν εις το παράθυρο του Αναπλιού
ωραίο δίχτυ

φιλόξενο
ωσάν καλός θεός
ισχυρό
σαν τ' άσπρα πλήκτρα
της χαράς
ωραίο δίχτυ
που έβαψε
με το χρώμα των ματιών της
και μύρωσε
με τ' άρωμα των πλούσιων μαλλιών της
η κόρη που εστέκονταν
ορθή
εις το παράθυρο του Αναπλιού

ωραίο δίχτυ
ωραία κόρη
ωραίο παράθυρο που φώτιζες
μέσα στη νύχτα
τ' Αναπλιού

ωραίο παράθυρο που φώναζες
ωραία κόρη που φώτιζες
ωραίο δίχτυ
μέσα στο χρώμα
τ' Αναπλιού

ωραίο δίχτυ
γύρω τριγύρω
εις τον λαιμόν μου
ήτανε
κόρη
τα ωραία μαλλιά
σου
καθώς τα έπλεκες
εις το παράθυρο
μέσα στο φως

ωραία νύχτα
μέσα στο
βλέμμα σου
ήτανε κόρη
καθώς τη ζήσαμε
τρελοί από έρωτα
γυμνοί θεόγυμνοι
τρελοί από έρωτα
- μια νύχτα έρωτος -
μέσα στο
δίχτυ
του Αναπλιού

Θοδωρής Γκόνης, *Ναύπλιο, μια πόλη στη λογοτεχνία*, Εκδόσεις Μεταίχμιο, Αθήνα 2004.

«...Ναύπλιο 1868

Κατά τις 2 το απόγευμα επιβιβάσθηκε (στο Άργος) σε μια από τις δημόσιες άμαξες που πήγαιναν στο Ναύπλιο. Επτά χιλιόμετρα από το Άργος και τριάμισι από το Ναύπλιο κατέβηκα στο κάστρο της Τίρυνθας.

[...]

Συνέχισα το ταξίδι μου μόνος και πεζός προς την κατεύθυνση του Ναυπλίου, ελληνικά : Ναυπλία, ιταλικά Napolì di Romagna. Σε μια ώρα έφτασα έξω από την πύλη της πόλης, πάνω στην οποία και σήμερα βλέπει κανείς το λιοντάρι του Αγίου Μάρκου. Στο δρόμο προς το πανδοχείο πέρασα από μερικές βρύσες με τούρκικες επιγραφές απ' όπου συμπεραίνει κανείς ότι οι βρύσες αυτές φτιάχτηκαν τον 12^ο αιώνα μετά την Εγίρα. Το ατμόπλοιο μόλις είχε φύγει για τον Πειραιά κι έτσι έπρεπε να περιμένω μια εβδομάδα για το επόμενο δρομολόγιο.

[...]

Ο ψηλός, απότομος και μοναχικός βράχος έξω από το Ναύπλιο ονομάζεται ακόμα και σήμερα Παλαμήδι. Πάνω στην κορυφή του, που υψώνεται 240 μέτρα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας, βρίσκεται ένα μεγάλο φρούριο κτισμένο από τους Ενετούς. Το φρούριο αυτό είναι απ' όλες τις πλευρές απροσπέλαστο εκτός από ένα σημείο ανατολικά όπου ο βράχος καταλήγει σε μια σειρά από λόφους. Επειδή φαίνεται ότι είναι απροσπέλαστο ονομάζεται "Ελληνικό Γιβραλτάρ". Μετά από μια μακρόχρονη πολιορκία παραδόθηκε στους Έλληνες μόνο αφού η Τουρκική φρουρά είχε σχεδόν ολόκληρη αποδεκατιστεί από τη πείνα. Το φρούριο είναι γερό αλλά σε κακή κατάσταση. Η φρουρά αποτελείται τώρα μόνο από 300 στρατιώτες.

Έχοντας την άδεια του στρατηγείου του Ναυπλίου μου έδειξαν κάθε σπιθαμή του φρουρίου. Με οδήγησαν και στην αυλή της φυλακής όπου είχαν περιφράξει ένα μέρος για να μπορούν οι φυλακισμένοι, μια φορά την ημέρα και εκ περιτροπής, να παίρνουν καθαρό αέρα.»